

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010778
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118010778.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému R. U. pre zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 18. novembra 2020 prejednal odvolanie obžalovaného R. U. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. októbra 2019, sp.zn.6T/40/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. októbra 2019, sp.zn.6T/40/2018 bol obžalovaný R. U. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného zo zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od júna 2017 do októbra 2017 kúpil od U. C. 40 paliet plastového granulátu napriek tomu, že vedel, že boli ukradnuté C. L. a U. C. zo skladu spoločnosti U. T. L., k. s., a prepravené do E. PH V., s. r. o. na ulicu A. č. XX, M., odkiaľ plastový granulát previezol do priestorov v obci F. - Q. č. XX/XX a následne ho predal v rámci svojej vlastnej podnikateľskej činnosti ako plastový odpad spoločnosti U., s. r. o.; N. XXXX, N. nad F., S. republika, čím takto získal 18 050,-eur.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 231 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Súčasne okresný súd obžalovanému podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní ho napadol odvolaním obžalovaný pre nesprávnosť výroku o vine ako aj výroku o treste.

Obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu namietol, že prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí vyhodnotil jeho výpoveď za nedôveryhodnú. Konštatuje, že vedel, že palety pochádzajú z trestnej činnosti, pretože palety kupoval hotovostne, bez vystavenia faktúr, príjmových a výdavkových pokladničných dokladov, palety vyvážal bez sprievodných dokladov /ďalej aj „ Účtovné doklady“ v príslušnom gramatickom tvare/, a to viackrát. S vyhodnotením prvostupňového súdu, t. j. že jeho výpoveď považuje za nedôveryhodnú sa nestotožňuje. V prvom rade chce dať do pozornosti, že počas celého prípravného konania sa cítil nevinný a na hlavnom pojednávaní aj pred súdom vyhlásil, že je nevinný. Ďalej prehlásil, že nevedel o tom, že materiál - plastový odpad je kradnutý resp. pochádza z trestnej činnosti. Logicky popísal skutkové okolnosti prípadu ako aj dôvody,

pre ktoré kúpil predmetný odpad v dobrej viere, že nepochádza z trestnej činnosti. To, že predával predmetný materiál hotovostne nepreukazuje, že vedel o tom, že predmetný materiál pochádza z trestnej činnosti. Hotovostné platby do 5.000 EUR /slovom päťtisíc Eur/ sú veľmi bežnou súčasťou podnikania a sú takisto v súlade so zákonom a všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ďalej má za to, že predaj predmetného materiálu bez dokladov zdôvodnil dostatočne. Účtovné doklady ako aj certifikáty kvality pýtal od svedka U. C. pri každej dodávke. Uvedené tvrdenie potvrdil aj svedok C. vo svojej výpovedi v tom smere, že obžalovaný od neho viackrát pýtal doklady hneď od začiatku a dokonca povedal, že sa ho stále pýtal na doklady. To, že pýtal účtovné doklady a certifikáty kvality, potvrdzuje aj výpoveď svedka C. L. uskutočnená na hlavnom pojednávaní. Ten sa vo svojej výpovedi vyjadril, že svedok U. C. pýtal od neho viackrát doklady, čo preukazuje, že obžalovaný ich pýtal od svedka C. a teda na základe jeho žiadosti o doklady od svedka C. následne sám C. žiadal doklady od svedka L.. Svedok U. C. mu po každej žiadosti o doklady sľuboval, že mu doklady dá a on mu dôveroval. Jeho dôveru si získal tým, že už predtým spolu spolupracovali a že sa vydával za vedúceho a osobu, ktorá má na starosti predaj odpadu u nich v spoločnosti. Ďalej čo v ňom vzbudilo dôveru vo svedka U. C., že materiál nepochádzal z trestnej činnosti bolo to, že spoločnosť V., kde predmetný materiál nakladal sa zaoberá plastovým granulátom. Videl v areáli V., že skladujú plastové granuláty a preto nemal najmenšiu pochybnosť, že táto spoločnosť V. pracuje s plastovými granulátmi a teda jej mohol vzniknúť odpad, ktorý následne v dobrej viere, že nepochádza z trestnej činnosti kúpil od svedka U. C.. Ďalej prvostupňový súd konštatuje, že zo zápisnice a predovšetkým z fotodokumentácie o vykonaní prehliadky iných priestorov je zrejmé, že plastový granulát, ktorý kupoval a skladoval vo svojich priestoroch je v originálnych obaloch, vreciach a vrecia nevykazujú známky významného poškodenia. Z uvedeného aj laikovi nie len obchodníkovi s odpadom, ktorým mal podľa súdu byť on, malo byť zrejmé, že palety s vrecami plastového granulátu sú v originálnom, pôvodnom stave ako odišli od výrobcu a nejde o plastový odpad. S uvedeným tvrdením prvostupňového súdu, že vrecia nevykazujú známky významného poškodenia sa nestotožňuje, pretože vrecia na plastových granulách boli roztrhnuté a špinavé (toto jeho tvrdenie potvrdil aj svedok U. C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní). Aj keby tieto plastové vrecia neboli poškodené vo veľkej miere, tak má za to, že prvostupňový súd sa na vec nesprávne nazerá. Plastový granulát je veľmi citlivý materiál. Existujú tisíce druhov plastových granulátov, resp. plastových odpadov. Každý plastový granulát sa inak správa a má iné nároky vo výrobnom procese. Pri niektorých druhoch plastových granulátoch, ak sa vrece s týmto granulátom roztrhne a zašpiní a do vnútra sa napr. dostane prach čo i len v minimálnej miere, tak sa z plastového granulátu stáva plastový odpad. Plastový granulát sa používa vo vstrekolisoch. Funguje to takým spôsobom, že plastový granulát sa roztaví pri vysokých teplotách a vstrekne sa cez veľmi malú dierku do vstrekolisu, (v mm), ktorá sa nemôže upchať a následne sa vyrábajú rôzne odliatky. Ak by bol plastový granulát čo i len v minimálnej miere kontaminovaný, (napr. bol by v ňom prach len v minimálnej miere) tak dierka sa upchá a vstrekolis sa znefunkční. Keďže vrecia na plastových granulách boli roztrhnuté a špinavé, tak z uvedeného nadobudol presvedčenie, že ide o plastový odpad. Niektoré spoločnosti majú na čistotu a kvalitu materiálu veľmi prísne nároky a preto nemal pochybnosť o tom, že predmetný plastový granulát je odpad. Jeho tvrdenie, že bol presvedčený, že sa jedná o odpad preukazuje to, že tento materiál skladoval minimálne 10 týždňov u seba v oficiálnych skladových priestoroch. Ak by bol presvedčený, že plastové granule nie sú odpadom a pochádzajú z trestnej činnosti, tak materiál by neskladoval v oficiálnom sklade a snažil by sa ho ukryť. Taktiež jeho tvrdenie, že bol presvedčený, že sa jedná o odpad, preukazuje aj faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 20.09.2017, ktorú on vystavil pre spoločnosť U. s. r. o., ktorej predmetný odpad predával ako Odpadový plast PP. Ak by vedel, že predmetný materiál nie je odpadom ale originálnym plastovým granulátom, tak by tento predmetný plastový granulát nepredával ako Odpadový plast PP. Z uvedeného vyplýva, že nevedel, že ide o originálny plastový granulát, ale o plastový odpad a preto s ním ďalej nakladal ako s odpadom resp. Odpadovým plastom PP. Tvrdenie prvostupňového súdu o tom, že aj laikovi a nie len obchodníkovi s odpadom, ktorým mal byť on, malo byť zrejmé, že palety s vrecami plastového granulátu sú v originálnom pôvodnom stave, ako odišli od výrobcu, a teda nejde o plastový odpad je podľa jeho názoru nesprávne. Ako už vysvetlil vyššie, tak práca s odpadmi ako aj s plastovými granulami je veľmi náročná. On ako obchodník s odpadom sa stretol už veľakrát s podobnými prípadmi, že spoločnosti mali na výrobu a skladovanie plastových granúl vysoké nároky a ak vzniklo čo i len riziko kontaminácie plastových granúl (v tomto prípade bolo riziko veľké keďže vrecia boli špinavé a potrhané), tak spoločnosti tieto plastové granule predávali ako odpad, pretože nechceli riskovať to, aby sa upchal vstrekolis a hrozilo by im zastavenie výroby a následne výmena súčastí na vstrekolisoch. Z týchto dôvodov by im vznikli aj mnohonásobne vyššie náklady ako keď predajú kontaminované plastové granule ako odpad. Táto situácia bola obdobná a preto nemal pochybnosť o tom, že ide o plastový odpad a že nepochádza z trestnej činnosti. Dôkaz: Faktúra č. XXXXXXXX zo dňa

20.09.2017. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, tak jeho vinu mala preukázať svedecká výpoveď spolupracujúceho svedka U. C., ktorý bol aj právoplatne odsúdený v inom trestnom konaní. Výpoveď C. považuje za zmätočnú. Na hlavnom pojednávaní sa nevedel ani len poriadne vyjadriť, kedy mu povedal, že tovar je kradnutý. V jednej svojej odpovedi tvrdil, že obžalovaný vedel o tom ihneď a teda od samého začiatku a v inej odpovedi povedal, že až po piatej palete zistil on sám, že odpad, ktorý mu predával je kradnutý. Považuje to za závažný rozpor v jeho výpovedi. Ďalej na hlavnom pojednávaní povedal, že on nič neukradol hoci bol právoplatne odsúdený za krádež predmetného granulátu. Podľa jeho názoru by prvostupňový súd nemal prihliadať na výpoveď svedka U. C., pretože práve tento svedok bol hlavným páchatelom krádeže predmetného odpadu. Ako sám svedok C. povedal vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, tak z dôvodu, že bol trestne stíhaný, zainteresoval aj jeho svojou výpoveďou do tohto trestného stíhania a to len preto, že od neho predmetný plastový granulát kúpil i keď v dobrej viere v to, že nepochádza z trestnej činnosti. Ako sa už vyjadril aj na hlavnom pojednávaní on celý obchod - kúpu plastového odpadu realizoval s čistým úmyslom, absolútne nevedel a nemohol vedieť, že odpad, ktorý kúpil od svedka U. C. pochádza z trestnej činnosti. Na začiatku spolupráce so svedkom U. C. si dôkladne preveril aká osoba v spoločnosti má v kompetencií predaj odpadu. Na pána C. ho odkázali pracovníci skladu a skutočnosť, že pán C. má na starosti predaj odpadu mu potvrdil aj on sám. Pán U. C. mu ďalej povedal, že je zodpovedným vedúcim a preto nemal najmenšiu pochybnosť, že mal jednať práve s touto osobou. U. C. mu taktiež ako prvý a niekoľkokrát ponúkol predmetný plastový odpad, pričom on spočiatku aj niekoľkokrát tento predmetný plastový odpad odmietol, čo potvrdil svedok U. C. aj na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi. Pán U. C. bol právoplatne odsúdený za krádež predmetného plastového odpadu, k čomu sa aj doznal. Z vyššie uvedeného považuje svedka U. C. za nedôveryhodnú osobu a preto súd nemal na túto výpoveď prihliadať. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v skutkovom stave tak ako bol zistený zo strany prvostupňového súdu existujú závažné rozpory a tento podľa jeho názoru nepreukazuje, že spáchal skutok, ktorý mu je kladený za vinu. Ďalej s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že sú dané odvolacie dôvody v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., pre chyby v napadnutom výroku rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení a v zmysle § 321 ods. 1 c) Tr. por., keď vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať. Z vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal alebo prípadne odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a rozhodol sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že ho oslobodí spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Tr. por..

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu o ňom, písomne bližšie nevyjadril.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť, nakoľko napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za zákonný a vecne správny.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, respektíve alternatívne napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 18. novembra 2020, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel čiastočne o výpoveď obžalovaného, o výpovede svedka- poškodeného M. U., o výpovede svedkov U. C., C. L. ako aj o relevantné listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o uznaní obžalovaného za vinného zo zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu sú založené na zásadách logického konania a uvažovania, sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožnil.

Obžalovaný svojim konaním nadobudol, držal, na iného previedol vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, získal pre seba väčší prospech a použil takúto vec na podnikanie.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

K otázke hodnotenia dôkazov treba dodať, že podľa ustálenej súdnej praxe výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom a pritom celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, že ho spáchal obvinený a pritom ako trestne zodpovedný subjekt z hľadiska jeho príčetnosti.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že okresný súd obranu obžalovaného vyhodnotil ako nedôveryhodnú, tak v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a svoj záver o uznaní viny obžalovaného za predmetný skutok dostatočne zdôvodnil. Hodnotenie jednotlivých dôkazov by bolo len opakovaním záverov okresného súdu. Odvolací súd sa so zisteniami a závermi okresného súdu stotožnil, správne a náležite zistil skutkový stav veci, pričom sa správne vysporiadal i s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného.

V tejto súvislosti odvolací súd len zdôrazňuje, že nielen výpoveď svedka U. C. usvedčuje obžalovaného z toho, že obžalovaný vedel, že palety pochádzajú z trestnej činnosti, ale táto skutočnosť je podporená aj ďalšími okolnosťami prípadu, keďže obžalovaný ako podnikateľ kupoval palety hotovostne, bez vystavenia faktúr, príjmových a výdavkových pokladničných dokladov, palety prevážal bez sprievodných dokladov opakovane (ako sám obžalovaný uviedol minimálne desaťkrát).

Z oboznámenej zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov vrátane k nej pripojenej fotodokumentácie okresný súd správne ustálil, že plastový granulát, ktorý obžalovaný kupoval a skladoval vo svojich priestoroch je v originálnych obaloch, vreciach, ktoré sú poukladané na paletách, obalené fóliou a na paletách sa zároveň nachádzali štítky od výrobcu. Palety a vrecia nevykazovali známky značného poškodenia, pričom z výpovede poškodeného bolo potvrdené, že vrátený plastový

granulát bol následne použitý vo výrobnom procese. Okresný súd teda správne ustálil, že sa nejednalo o plastový odpad ako namietal obžalovaný, ale išlo o plastový granulát, ktorý pochádzal z trestnej činnosti. Odvolací súd preto námietku obžalovaného, že v predmetnej trestnej veci išlo o plastový odpad nepovažoval za opodstatnenú.

Odvolací súd ďalej dodáva a zdôrazňuje, že obžalovaný ako podnikateľ pri odobratí tovaru mal žiadať k nemu vydanie dokladov. V prípade, že obžalovanému doklady vydané neboli, mal už pri prvej dodávke predmetný obchod pozastaviť a obrátiť sa so žiadosťou na štatutárneho zástupcu spoločnosti o vydanie dokladov. Obžalovaný sa však s takouto žiadosťou na štatutára spoločnosti neobrátil. Obžalovaný viackrát tovar odobral a tento následne ďalej predával. Obžalovaný ako podnikateľ si má byť vedomý skutočnosti, že keď podniká musia byť k tovaru, ktorý je predmetom obchodu zabezpečené doklady pre riadne vedenie účtovníctva. Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ ide o subjektívnu stránku predmetného trestného činu, v danej trestnej veci ide minimálne o nepriamy úmysel, keďže obžalovaný ako podnikateľ nadobudol tovar (plastový granulát) opakovane bez príslušných dokladov, teda obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom alebo jeho ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného zhodne s obžalobným návrhom ako zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe napadnutého rozsudku, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. V podrobnostiach preto len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmere. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák., že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a na druhej strane správne nevzhladol pritažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Odvolací súd žiadne iné poľahčujúce a pritažujúce okolnosti v tejto trestnej veci nezistil.

Odvolací súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému na samej dolnej zákonom upravenej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky (okresný súd ukladal trest odňatia slobody v rozmedzí trestných sadzieb s dolnou hranicou vo výmere 3 roky a upravenou hornou hranicou vo výmere 6 rokov a 4 mesiace), ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe vrátane povinnosti spočívajúcej v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, zodpovedá zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a o treste v prospech obžalovaného na podklade jeho odvolania, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.